

- a semleges országok zsidó állampolgárait ne internálják, és munkaszolgálatra se kényszerítsék;
- az ellenséges országok zsidó állampolgárai közül csak azokat internálják, akik veszélyt jelentenek a nemzet biztonságára;
- a semleges és ellenséges országok zsidó állampolgárainak vagyonára ne terjesszék ki a magyar zsidótörvényeket;
- a Magyarországon működő külföldi követségek és képviseltek magyar zsidó alkalmazottait vonják ki az érvényben lévő általános zsidótörvények hatálya alól.¹⁷

A külügyminisztérium nyomására Jaross kénytelen volt visszavonni május 3-án kiadott parancsát. Május 31-én újabb szigorúan titkos parancsot adott ki, követve a külügyminisztérium által vázolt általános irányelveket. E parancs értelmében az ellenséges országok nemzetbiztonsági szempontból veszélyesnek ítélt zsidó állampolgárait – a nem zsidókkal együtt – internálni kell. Ezen országok nem zsidó állampolgárai otthonukban maradhatnak, azzal a megkötéssel, hogy minden héten jelentkezniük kell a hatóságoknál. A semleges országok zsidó állampolgárai otthonukban maradhatnak, míg le nem jár a hazatelepítésükre kiszabott határidő. (Kivételt képeznek ez alól a nemzetbiztonsági szempontból veszélyesnek minősített személyek.)¹⁸ Addig minden héten jelentkezniük kell a hatóságoknál, és tilos pénzszerző tevékenységet folytatniuk. A határidő lejárta után internálják őket.

A tengelyhatalmak befolyási övezetébe tartozó országok zsidóira ugyanaz vonatkozik, mint a semleges országokéira. A korábbi miniszteri utasításnak a hontalan, illetve bizonytalan állampolgárságú zsidókat érintő rendelkezései változatlanok maradtak.¹⁹ Jaross módosított parancsának kézhezvételekor a zsidók gettóba gyűjtése Budapest kivételével már mindenütt lezajlott, és a deportálások is javában folytak. A külföldi állampolgárságú zsidók közül is nem kevesen gettóban találták magukat. Röviddel május 15-e, a tömeges deportálások beindítása után Hezinger néhány nagyobb gettót keresett fel, és mintegy 50 külföldi állampolgárságú zsidót talált gettóba zárva.²⁰ Erről május 26-án adott tájékoztatást, amikor Franz Adamovicnak, a budapesti német követség zsidóügyi szakértőjének társaságában fölkereste Sebestyént.²¹ A gettóban fellelt külföldi állampolgárságú zsidókat Budapestre szállították, és a Süketnémák Intézetében helyezték el.²² Sebestyén beszámolt a semleges és szövetséges országoktól a külügyminisztériumnak a zsidó állampolgáraik hazatelepítésével kapcsolatos felhívására beérkezett reagálásokról.

Hezinger, Adamovic és Sebestyén megbeszélésére röviddel Eberhard von Thadden budapesti látogatása után került sor. A látogatás